

ex libro D. D. Ludovici Nivis de Crimi.

RESPONSA
DOMINI LUDOVICI
DE PONTE ROMANI
I. V. D. CLARISSIMI.

*NEE NON S. LL. INTERPRETIS SOLERTISS. QUAE VVLGO CONSILIA,
absolutissima: quarum lectione tam in Schola, quam Foro persequentium mentes multarum perplexarum
quaestionum, sparsim in corpore Iuris Canonici, & Civilis Lectoribus occurrentium,
inculeatissima solutione illustrari possint.*

*NUMERARIE STUDIO, AC INDUSTRIA D. HORATHI MANDOSII,
excellentissimi Iuriconsulti Romani, Additionum haud vulgarium splendore ditiora facta;
adiectis singulorum Consiliorum SUMMARIA.*

*OMNIA IN HAC NOSTRA EDITIONE SVO PRISTINO, RESECTIS
mendis, quibus obducta prior erat, mitiori restituta, accuratiusque recusa,
Adiectis ENCYCLOPEDIA, ac Verborum Index, & Glossario.*

AVGVSTAE JAVRINORVM
Apud haeredes Nicolai Beuilaqua. M D LXXXII.

AMPLISSIMO VIRO ERVDITIONE
DOCTRINA, VIRTUTE, AC
DIGNITATE PRAESTANTISSIMO,

Illustriſſimo, & Reverendiſſimo Domino, Domino Vincentio Laurea Montis regalis
Praefule digniſſimo,

ET APOSTOLICAE SEDIS AD SERENISS. SABAVDIAE
Ducem cum poteſtate Legati de latere Nuncio meritiſſimo,

Io. Dominicus Datus Calaber Corylianeus
felicitatem.

S QUIPPE Fuit Perſarum mos, Pontifex optime, ut cum Regem ſalvatum accederent, non unquam trionis manibus illi obviam fierent: quò ſupremam reſtarentur Principis auctoritatem, ac inſimul aliqui non vulgarem, quinimo frequentem erga eum amorem oſtenderent. Res profeſſò ſcitu digna, & Chriſtiana religione unquam abſonae ſic præcipiente Divino legumlatore Moſe: NON APPAREBIS VACVVS IN CONſPECTV DEI TVI. Hoc ipſe mecum cogitans, cum iam annus ſit, quòd aduerſis compulſus hic ſortè Tauinienſis Typographia præſim emendationi, ac mox acutiſſima Ludouici Romani Reſponſa (qua vulgò Conſilia nuncupantur) Canonicæ, & Ciuiliſ iuris cenſura varia, ac multiplex, vtilique reſerta deciſione, vna cum Clariſſimi Iureconſulti Horatii Mendoſij Appendicibus, ſeu Additionibus opportunis impreſſa ſint: opus ſanè, quòd non antea, omni, qua fieri poſuit, diſigentia, ſtudio, & labore perpolitum, ac vndequaque correctum, & elimatum: atque cuperem (ut fieri ſolet) Alacronſi cuiquam elaboratum, dignumque munus offerre, ac merito dicere, cuius ſub tutela in lucem prodeat, & à carpentium, vel latrantium potius morſibus defendatur: præter te vnum digniſſimum virum, doctrina celeberrimum, dignitate inſignem, nullique noſtra ætate ſecundum, ac mihi patronum calendum ſemper, & venerandum, habui meminum, qui ſibi reſtius hoc ipſum iure optimo vendicaret. Nam ut caetera omittam, qua tui vniuersi, ſanaque æternam memoriam conſecraruſ: abſit linor, facillime aduſationis ſordes, inuſitataque, ex ſeiſa prorumpit: quis eſt, qui neſciat, et è clariſſima Laureorum præſapia nobilique genere ortum, ab inuente ætate optimiſ quibusque diſciplinis imbutum, quibus totum te dediſti, morum ſuauiſate, ac integerrima vitæ modeſtia, & grauitate ornatum, ingenio, conſilio in peragendis grauiſſimis negotijs pallentem ſaciſ: Eccleſiæ, atque orbis terrarum regibus, ac principibus vbique gratiſſimum, & quæ ad eò te ipſum præſtituſſe, ut præ laudum, ac virtutum cumulo præcipuo ſacerdotio ſis inuolutus? & Poloniae Apoſtolice ſedis legatione functus mira quædam omnium admiratione, præter alias, ad quas fueras antea deſignatus, modo iterum, atque ſecundo apud Sereniſſimum Sabaudie Ducem eodem fungariſ munere? quare communi opinione, atque conſenſu, maiori, amplioriſque dignitate illuſtrandus, & adaugendus merito cenſeris. Quòd ipſum plane omnibus expectatur Intrepide: ac Deus Opt. Max. elargiatur, vitamque tibi ſeliciſſimam prærogat, ad æquè alciora elatus. Redunt, redeunt iam Magnæ Græciæ, qua tibi omnis inde oriundo congratulatur, præſta illa laudes, atque perennia anthoribus decantata præconia. renomas inquit enodando mira ingenij vbera te Pythagorearum apud (Totomiatas abſtruſa dogmata: Zaleucus Lactrenſis, boni, æquique vindex, emularis inſiſtiam: & quòd magis eſt, velut alter Orpheus, licet ille falſò decantariſ hymnos, Catholice veritatis optimus, ac grauiſſimus ſis obſeruator. At quorſum hæc? Solem lumine adaugere niſar? Nota ſunt omnibus, lippis etiam, & tonforibus: communi omnino voce prædicantur. Reliquum eſt, Mæcenæ optime, præſidium, & dulce decus patriæ: ut bylari fronte excipias leue quidem munuſculum, ac maximum in te meæ obſeruantie argumentum: pignus verò, vel artatum indicis edendi maiora (ſic enim ſperare licet) ſi ea vtiſque tibi non ingrata fore percipiam. Interim me ama, atque tueri. Vale ſeſſet, diſque vive.

Dat. Auguſtè Tauinorum. Kal. Septembris. Anno Humanæ ſalutis. MDLXXXII.

